

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠΤΑ 5

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ

ΙΑΡΙΤΗΣ ΚΟΥΣΟΥΛΑΚΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΡΙΘ. 7

ΠΑΙΔΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΠΑΝΕΘΝΗΣ ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΑΙΩΝΙΑ
Η ΜΝΗΜΗ ΣΟΥ

[Τὸ ἔθνος ἐκλήθευσε χάρις τῶν
 Βασιλέων τοῦ καὶ ὧως δὲν πι-
 στεύει ἀκόμη διὰ τοῦτο δὲν ὁ-
 πάργον πλέον εἰς τὴν ζωὴν. Ὁ
 Βασιλεὺς Γεώργιος ἀναπαύ-
 σαι ἤθελ εἰς τὸ Μαυρωλεῖον
 Αὐτοῦ καὶ ἐν ταῦτοις παραμένει
 ἀκόμη Βασιλεὺς τῶν Ἑλλή-
 γων. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος
 καὶ νεκρὸς ἔτι, ἀπομένει ὁ σπεί-
 ρεις καὶ ἀσπλευτοὶ ἀεροφυγι-
 στος λίθος τοῦ Μεγάλου Ἑθνι-
 κῶν Οἰκουμενικοῦ. Ὁ Βασι-
 λεὺς Γεώργιος δὲν ἀπέθανε, δι-
 οτι τὴ ἐργον Αὐτοῦ εἶνε αἰώ-
 νιον. Αἰὰ τοῦτο δὲ καὶ διακρί-
 νει τὸ ἔθνος, μακάριον τὸν ἐκλα-
 ρεῖ καὶ τὸν ἐδράγησεν, δὲν ἴδω-
 καὶ νῦν ἐνοήγησεν ἔτι διὰ τοῦτο δὲν
 ἔτι πλέον. Θὰ παρήλθουν πολ-
 λὰ βασιλεύσει ἐκ τῶν ὁπίσθεν
 παλαιὰ διὰ λαμπροσύνην, ἀλλ' ὁ
 Βασιλεὺς Γεώργιος δὲν διὰ λη-
 ρμονήν ποτε, δεῦτι ἀπετέλεισε
 μέρος τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς καὶ διὰ
 τὴ πάντοτε ἐν ὅσῳ ἀπορχεῖται Ἐ-
 θνος Ἑλληνικόν, βλαστῇ αἰώ-
 νιος. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος
 ὑπερβῆεν ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων
 ὑπάρχων διὰ τῆς θράσεως τῶν καὶ
 διὰ τοῦ νοήσαντος τῶν ἀκόμῃ ἀ-
 νείνων νέας ἐποχάς διὰ τῆς
 βασιλείας Του διὰ καὶ τοῦ νο-
 μίσαντος Του ὁ ἡμέτερος ἐθνομάρ-
 τυς ἐδημιουργήσῃ νέαν ἐποχὴν
 διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, τὸ
 ὑπαρὸν ἐπὶ τῆς βασιλείας Του

ἡνδρώθη, καὶ ἐγγίγατο ὦθη καὶ ἐθριάρησεν. Αἰὰ τοῦτο ἡ γένεσις, κηθεῖα ὡς ἔσται, μέλλον πρὸς ἀποθνήσκων. Αἰ ἐνε ἐπερὶ δολικῇ ἡ λέξις, διότι ἡ τιμὴ ἀπνευθύνεται πρὸς τὸ πνεῦμα, τὸ πνεῦμα τὸ ὁποῖον εἰργάζετο πρὸς ὀργάνων ἐν ταύτῳ καὶ περιέσωσεν τοὺς ἐθνικοὺς σκάφους ἀπὸ μαρτύρων καὶ μαρτύρων κινδύνων καὶ τοὺς ὁποῖον διὰ τοῦ βασιλικοῦ αἵματος ἐνεκαίνων ἐν Θεσσαλονίκῃ τὰ θεμέλια τῆς Νέας Μεγάλης Ἑλλάδος. "Ρ-παγε πρὸς τὴν Αἰωνοδόξῃ Μεγαλὴ Νεφέρῃ! Στρατὰ πνευμάτων τοῦ παραλόγου ἀναμέλυνον. Σὲ ὡς τὸ πνεῦμα τοῦ μέλλοντος, διότι Σὺ ἐκπληροῦσαι τοῦτο, ἀλλὰ καὶ στρατὰ πνευμάτων Σὲ ἰκονοδοῦσιν. Εἴνε ἐκείνη, οὔτως ἐπεσαν ἐνδοξῶς ἐπὶ τῶν πεδίων τῶν μαρτύρων ὑπὸ τῇ ἡγεσίᾳ τοῦ ἐνδοξοῦ Χριστοῦ, Σὺ ὅστις ἐκδόμης καὶ ἐλάμ-προν τὸ πνεῦμα Σου, ἐπὶ καὶ γαλῆς δὲ τῶν στρατιωτῶν Σου τοῦτον ἐκείνην ἀγγελοῦ πρὸς τὰς ἀνίστασιν μεγαλῶς ψυχῶν τῶν μαρτύρων τοῦ παραλόγου, ὅτι ἡ Ἑλλάς Ζῇ καὶ ὅτι διὰ τοῦ θανάτου Σου, καὶ τοῦ αἵματός Σου ἐθερλώσας καὶ ἐστερεώσας τὸ Ἑθνομὲν τῆς μελλόντος καὶ παρασκευάσας τὸ μεγαλεῖόν της. Αἰωνία Σου ἡ μνήμη Μεγάλῃ Βασιλεῦ!

Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Εἶπε τῶσιν αὐτόντοιν, ἐπὶ οὐδέποτε ἄλλοτε αἱ Ἀθήναι ὑπέστησαν τοιούτων ψυχρῶν πλημυρίων, ὥστε αἱ ἡρὸ ἐνταλῶς περικύβητο, ὁ ἐπιγερῶν περιετραπὴν τῆς ῥευστικῆς καὶ δεικνὺς πῶς ἀμύνονται Βασιλεῖς Γεωργίου, καὶ σημειώσας διὰ τὸ σύνολον τῆς πόλεως, ὅτι ἐποφύει ψυχολογικῆς καταστάσεως καὶ κινήσεως ἥτο πρωτοφανούς.

Δὲν ἦτο πλήθος αὐτὸ πῶς εἶχεν ἐκχυρῆθαι τὸν πόδες δρόμον. Ἦτο αὐτόπρηνος ἐναεὶς κινήσεως χαλαρῶς· ἦτο μία πλημυρία ἀπὸ σώματα ζῶντα καὶ παλλόμενα· πλημυρία ἥ, ὅποια ἐξέλασε καὶ κατεπληθύνετο τὰς ἐξουσίας, τὰ παράδοξα τῶν αἰσίων, τὰς μάχας, τοὺς φανούς, τὰ μυκηλιδομήματα, καθύπευκα, καὶ ἐξέστρεψε τέλος ὁ ἄρρως τῆς μέγχι· καὶν στεγνὸν καὶ τῶν καυρομένων. Ὁ Ἄλφονς τῶν Ἀθηνῶν καὶ εἰ προσελθόντες ἐπὶ πάλαιον ἀπεργῶν καὶ τῶν νέων, καὶ τῶ ἐξω-τερικῶ, πῶς εἶχον καταρροῖαι· ποσὺν ἐμενέειν αὐτὰ τὰ ἀκρόπολιν καὶ εἰς τὰ τραίνα, ἐπιστῶν ὅτι τῶν νύκτα ἀκμήν διὰ τὸ κατὰλθον μὴν θέσει, ὅπου ἡμετέροισιν καὶνὴ ἀπομαρτυροῦν μὲ δεικνυμένην ἐλένηματα τῶν ἀπεργόμενων διὰ πᾶν τοῦ Βασιλέως καὶ, ἐπὶ τοὺς εἰς τὰ ἀπέρτοιν αἷς δὲν ἔνε Τῶς.

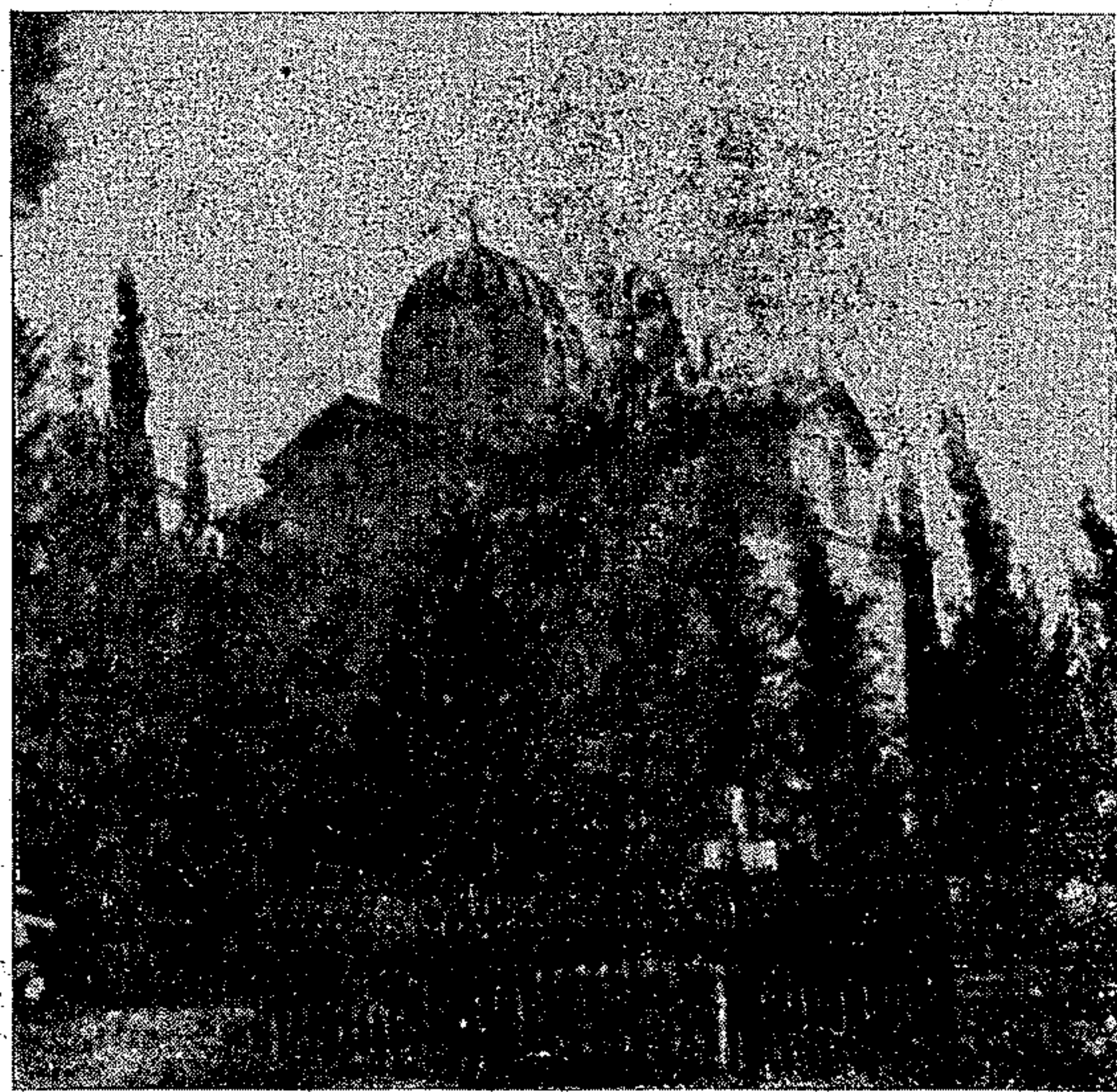
Παρατηρούμεν οὖν ὁρῶντες δὲν ὑποστήσαν
καμμίαν μεταβολὴν εἰς πληθυντὸν ἐπὶ τέτ-
ταρας καὶ πέντε ὥρας. Καθένας εἶχε φυ-
τευθῆ εἰς μίαν θέσιν καὶ ἐννοοῦσε γὰρ τῇ
διατηρήσει ἀπὸ πάσης οὐσίας.

Ἰπὸ τῶν αὐτῶν γραφευμένων τοῦ ὀνόματι τοῦ
 ἑξωστῶτος καὶ τὸν παραδόντος ἦτο ἐκτακτὸς
 ἐπιθετηριῶν. Αἱ κερταὶ θλαὶ μελανοχρῶναι
 σαι εἶχον καρποφύτας καὶ μεταδιδόναι αὐ-
 τήν τὴν φερὰν τῶν μενοστῶν εἰς ἐκτακτὴν
 καταδυσθῆναι. Τὴν πένητος πῶς ἐκτακτὴν
 εἰς τὰς προσηύτας τὸν σινδύριον καὶ
 πένητος πῶς ἐβάρυνεν εἰς τὰς ψυχὰς βασι-
 καὶ ὁσμενίον, εἶχον ἀρετῆσαι μίαν μ-
 στικτὴν ἀποσπαστικὴν, εἰς τρέπον πῶς
 εἶχον καὶ καυτὸς θάροντες τὸ ὅλῳ.
 Δὲν ὑπὲρ τῶν συγγενήτων λαοὶ μέγ-
 αλως, ἐπὶ τὴν ἀνδρῶν γὰρ ἀρετὴν καὶ
 εἶχε πῶς καὶ μὴ ἐπαίρειν ὅτι ἐπισόδα.
 Ἡ γοστήν συγγενήτων, ὁ μὲν λαὸς
 σῶντες, εἰς ἐκτακτὴν καὶ κἀνὰ τοῦτον
 συγγενήτων. Ἡτο μὲν πλημυρὶ κρημ-
 νισαὶ πῶς μὲν ἀπὸ τὸν ἐαυτὸν τοῦ
 ὀνόματι ἐκτακτὸς ἐκτακτὸς ὅτι ἦτο πλημυρ-
 ῶν καὶ τῶν.
 Ὁ λῆκτος τοσούτων καὶ πέντε ἐκτακ-
 τῶν ὀντων συγγενήτων ὁσμενίον δὲν ἔχον
 αἰσθητῶν, πῶς μετὰ τὴν διαδοχὴν τῆς π-
 ῆς, ὅτι πολλοὶ τῶν ὀντων ἀντι-

τὴν τῶν σώματων. Ἡ συμπεριθεὶς τῶν ψυχῶν
ἦτο πολὺ ὀνωτέον καὶ τὴν διεσκέδαζε.

Την μέχρι της 10ης ώρας μονοτονία

Τὸ Βασιλικὸν φέρετρον ἐπὶ τῷ κυλινδρῷ πυροβόλου φερόμενον ὑπὸ ἀγῆματος γαυτῶν ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς Ὀμορφίας. (Φωτογραφία Γ. Σπάρκου).

Ο ΤΑΦΟΣ ΤΟΥ

Τὸ ἐν Δεκελείᾳ Ἑσουλκὸν Μουσῶλεον.

των δούλων ἤργησε καὶ διακρίπη ἡ πρώτη
ματώσιν ης τῶν πεζικῶν ἀστροτεμπλῶν,
τὴν ὅποια προσήγγισεν εἰς θαμορίας κατὰ
ἐξέτασιν διὰ καὶ λάθουσι θεῶν εἰς τὴν πε-
νήν.

Οὐδέποτε ἑλπίς παρελάσεως στρατιῶν,
ἐπικράτεσε τὸς ὅσον θαυμασίων καὶ τὸς ὅσον ἐ-
χθιστῶν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν.
Αὐτὸς ἔπειθ' ὁρᾷ τὴν ἀνταρκακίαν στήναι, τοῦ

ἐπροκαλούσεν αὐτὴν τὴν ἐνυπόπαιον καὶ δὲν
ἦτο ἀκούη, ἢ ἰδέσθαι, ὅτι ὁ παραλαύων ἐκεῖ-
νος στοιατός, ἦτο ὁ πλέγει γὰρ τοιοῦτον.

καὶ τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἑπείρου.
 Ἡμεῖς γὰρ ἵσταντες πολλὰ αὐτοματιζώμεθα, καὶ
 ἕξιον προσυχῆς.

Ἦτο τὸ ἀνθρώπινον, τὸ ἰδεώδες παρὰ
τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, τῶν χωρικῶν
τῶν εὐρηγῶν, τῶν ἐπιστημῶν καὶ τοῦ
ἔστιν μία καὶ ἀποστομωμένη ἀπὸ καλῆς
ἐλπίδος πολλῆ καὶ τῆς ἐξουσίας τῆς ἀποστο-
λῆς μίαν αἰγλήν φεγγαλέαν καὶ αὐτὴν
γὰρ μόνον.

πρώτων τὰς σοβαρὰς καὶ αὐστηρὰς, πρὸ
ἀπεξέλθουν, ἐνὰ εἶδος ἀποκαρυσταλλωθεῖσης
ὀπτανανιλώσεως ὅλης τῆς σοβαρότητος ἐ-
νὸς ἐνδύσεως λήξαντος ἱερῦ ἀγῶνος.

Ἡ μορφή ὅλων ἐνάμιξε κανείς ὅτι ἀκτινοβολοῦσεν ἕνα ἐπιβλητικὸν φῶς, ὡς ἂν καὶ παρέμεινε μόνιμῶς ἐπάνω τῶν ἡ λάμπει τῆς φλογὸς τοῦ ἐπὶ τούτους μῆρας ἀροτήσαντος τηλεβόλου.

Τὸ ὁρώμενον φῶς τοῦ θὰ μεταδίδωται εἰς
τὰ παιδιά των οἱ ἄνδρες αὐτοὶ ὅταν ἐπα-
νεβῶσιν εἰς τὰ σπύρια των καὶ τί θὰ διη-

γουνται εις τὴν ἐγγονίαν τῶν δεσπ. καὶ γηραι-
σων, ἀπὸ τοῦ χαροποιου θριμβου μᾶς συ-
νεχοῦς νήτης, μέχρι τῆς τραχυκῆς ἐπισφρα-
γίσματος τοῦ βασιλεως καὶ τοῦ δεσπ. καὶ τοῦ δεσπ.

ἔτι τῆς ἀπ' αἰῶνων αιματοδαμμένης γῆς.
 Ἄν τὸ λέγω· ὡς Ἕλληνας σωθисούσης,
 ἅλλ' ὡς ἀνθρώπων συννηθισμένον νὰ θαυ-
 μάζω τοῦ ὑπερκοῦν καὶ τὸ ὠραῖον.

